

ציור 3

הגוף העיקרי, או במקרה של גילוי, ייכנס המשמר האגפי לקרב עם האויב, ישמידו או יחסום את התקדמותו. ארגון שטח לאבטחת אגף. הפעלת כוחות לאבטחת אגף צריכה להיעשות לאור תנאי השטח והידיעות על האויב. לעתים יש צורך לתגבר אבטחת אגף או לבצע התקפת נגד בכוח בכיוון שטח בו נלחמים כוחותינו. כדי שאפשר יהיה להפעיל כוחות במהירות ובגמישות בלי לגרום לשיבוש שים, יש לתכנן את השטח ולארגנו מראש גם לאבטחת האגפים.

תכנון זה צריך להיעשות בצורה של מפת האגף שתופץ ותובא לידיעת כל הכוחות העשויים לקחת חלק בפעולות האבטחה. ציור 3 מדגים ארגון שטח לאבטחת אגף בציר המתוכנן להפעלת משמר אגפי ובציר המתוכנן להפעלת אבטחת אגף. כן נראים בציר כיווני הפעלת כוחות להתקפת נגד בכיוון דרכי הפעולה המאפשרים לאויב לאיים על אגף הגוף העיקרי.

סיכום

נראה לי, שיש להדגיש יותר את נושא אבטחת האגף ולהעלות את חשיבותו לדרגה אחת עם האבטחה לפנים בכיוון המשימה העיקרית. כמות הטנקים והכוחות המצויים בידי האויב עלולה לגרום גם לפעולה מקרית של כוח-אויב בכיוון אגף-כוח ולשבש (בהיסח הדעת וללא תכנון מראש של האויב) את פעולת כוחותינו בכיוון המשימה העיקרית.

מלי כדי לשלוט על מספר רב ככל האפשר של דרכי הגישה האפשריים של האויב בכיוון אגף הגוף העיקרי.

ריכוז הכוח. למרות הפיצול הנדרש לביצוע המשימה של אבטחת האגף, יש לתכנן תמיד מראש ריכוז כוח מכסימלי לפעולה. ריכוז כזה ניתן להשיג על-ידי קיום עתודת כוח מרכזית או על-ידי צמצום כוחות המשנה תוך-כדי פעולת האבטחה.

הכוחות המופעלים לאבטחת אגף

מבחינים בין שני כוחות המופעלים לאבטחת אגף, בהתאם לעוצמת הכוח, לתחום האתרעה הנדרש ממנו ובהתאם לשיטת פעולתו.

● כוח לאבטחת אגף. כוח לאבטחת אגף, היוצא לגבול תחום האתרעה הדרוש לכוחותינו, יהיה ממונע; עוצמתו תהיה קטנה, והוא יפעל בדרך כלל בשיטה של סיור ותצפית ודיווח על איום אויב בכיוון אגף כוחותינו.

● משמר אגפי. משמר אגפי הוא כוח בעוצמה גדולה יותר, המיועד לאבטחת אגף בכוח. פריסתו של כוח זה לאגף צריכה להיות בתחום שיאפשר לו חופש פעולה ותמרון, אך לא בתחום גדול עד-כדי סכנת השמדה או כיתור. משמר אגפי יתקדם באגף העיקרי בתנועה מבצעית ובתבנית מרוכזת. את איסוף הידיעות לאגף הוא יבצע על-ידי שליחת כוחות אבטחה לכיוון דרכי-גישה אפשריים של האויב, וכן על-ידי סיור-אווירי. במקרה של היתקלות באויב, המאיים על אגף

מה היה בספר "מערכות"

ספרו של אלן מורהד "הנילוס הכחול" הופיע לפני כשנתיים בעברית בהוצאת "מערכות". הספר הקנה לקוראיו, תוך קריאה מהנה, ידיעות לא-מעטות על קורותיה של "קרן-אפריקה" — ואתיופיה במרכזה — ועל תחילת חדירתה של מצרים (בראשית המאה הי"ט) לסודאן; כן עורר לא-פעם את מחשבתם — ולא כלפי העבר בלבד. "הנילוס הלבן", המופיע עתה בעברית, הוא "ספר-אח" אמיתי, והשניים משלימים זה את זה. הוא מגולל פרשה נרגשת — ועם זאת עובדתית, מדויקת וברוקה — של חדירה כפולה ללבה של אפריקה במחציתה השנייה של המאה הי"ט: מצרים שבצפון — וממלכות-האי האקזוטיות שבמזרח, זנזיבר, הערבית-למחצה. בפתח הרמה — ההשתלטות המצרית על דרומה של סודאן ועל המרחב המשוני עד אוגנדה (מעשה, הקשור תמיד בשמו של החייל-הפוריסני גורדון הבריטי); ולאחריה — מרד-המוסלמים הגדול והקנאי, שהעלה לעשרים שנה בערך ממלכת-איסלאם תיאוקרטית, כהעתק יוצא-דופן מן המאה השביעית לספה"נ. בספר מרובות ה"הצעות" לתחומים שונים — הניתנות כלאחר-יד, אך משובצות ברקמת הסיפור הכללית ביד-אמן: מלכות-הכדיבים בשיאה היומרגי, בימי איסמאעיל-פחה; כריית תעלת-סואץ, על כל אשר נתלוה למפעל זה; מסעיהם הנועזים של חוקרים בריטיים במזרחה של אפריקה; תעלוליהם של סוחר-העבדים הערביים, שפרשו רשתם על המרחב האפריקאי; שברה של מצרים הכדיבית, ומרד עראבי-פחה; ההשתלטות הבריטית על ארץ-היאור.

סיומו של הסיפור מוקדש בעיקר לעלילת-סודאן: מרד המהדי; עמידתו הטראגית של גורדון המבודד ונפילת חרטום; מלכות נביא-האיסלאם והפלתה בתותחי צבא-קיצ'נר. בתיאור זה — תיאור מרחיב ונוקב גם-יחד — של אישים ותקופות, של מרחב אפריקאי רוגע ושל מאורעות שזיעזעוהו — מפתחות רבים להבנת מציאותן של סודאן, מצרים ואפריקה המזרחית כפי שהן היום.

כמה וכמה פנים ל"הרפתקה האטומית" — ספרו של ד"ר ב. גולדשמיט, מן האנשים המרכזיים במפעל האנרגיה-האטומית של צרפת — המופיע עתה בתרגומו העברי בהוצאת "מערכות", במהדורה שניסוחה נבדק מחדש ועודכן על-ידי המחבר. שמו ה"הרפתקני" עלול אולי להטעות, שהרי עיקרו מוקדש — כפי שנאמר בשורות-המבוא של בית-ההוצאה — ל"שלבים בפיתוחה של האנרגיה האטומית, והתעשייה הקשורה בה, ומעמדן הציבורי והמדיני של פיתוח זה כיום, בין בארצות השונות ובין בתחום ארגונים בין-לאומיים". ואמנם, עד כה זהו התיאור המוסמך והשלם היחיד בספרות העולמית למפעל הפיתוח האטומי לצרכי-שלום בשנות החמישים והששים של מאה זו, על עליותיו ומורדותיו בארצות השונות. ראש החוקרים והמפתחים בתחום זה בבריטניה, מציין בהקדמתו את הענין שבספר לגבי "המשמעויות הבין-לאומיות של האנרגיה האטומית, על יסוד ה"אראטום", על הסוכנות האירופית לאנרגיה גרעינית, על הסוכנות הבין-לאומית לאנרגיה אטומית ועל הועידות... על השימושים למטרות שלום של האנרגיה האטומית שאורגנו על-ידי הועדה המדעית המיעצת של האו"ם".

האחרונה שבהקדמות לספר נכתבה על-ידי ש. פרס, שפעל במשרד-הבטחון בעת ההחלטה על הוצאת הספר בעברית, ובה ציין הן לצד המדעי שהספר מאירו, והן לצד הצרפתי שבו: צרפת, שעל-אף הספקות והבקורת שהושפעו לעתים מבחוץ, הוכיחה כי אינה כה קטנה או כה עניה עד שאינה יכולה "להזרים סם חדש של מחקר וטכנולוגיה, להביא לאינטסיפיקציה ומודרניזציה של כל מערכת התעשייה והפיתוח שלה". אכן, ספר רבי-צדדים — שיהיה כודאי גם רבי-קוראים.